

Frederiksberg den 23. april 2007

Til Kirkeudvalgets medlemmer

Vedr. L 160 Bilag 5

Jeg har modtaget Kirkeministeriets kommentar til min henvendelse om L 160. Desværre kommenterer det ikke et væsentligt punkt i min henvendelse og det bærer desuden stærkt præg af, at Ministeriet ikke har føling med dagligdagen i de danske sogne.

Jeg spurgte i min henvendelse til kirkeudvalget, hvad man har tænkt sig at gøre, hvis præsterne ikke vil være ledere. Så er vi jo tilbage i den situation, vi kender i dag, hvor det er kontaktpersonen, som har det daglige ledelsesansvar, med de ulemper det medfører: manglende synlighed, manglende lederkompetence osv., eller som nævnt, vi er ikke kommet et skridt videre med løsningen af det dårlige psykosociale arbejdsmiljø i folkekirken.

Kirkeministeriets kommentar til min henvendelse har ingen konkrete forslag til, hvordan problemerne skal løses i denne situation. Det fremgår dog af ministeriets kommentar, at præsten, i mange sogne, på uformel vis varetager opgaven som leder, "da præsten i modsætning til de valgte menighedsrådsmedlemmer har **sin daglige gang i og omkring kirken.**" (min fremhævning).

Her mener jeg virkelig ikke, at Ministeriet har føling med dagligdagen i de danske sogne. Jeg udelukker ikke, at mange præster i de små landsogne, hvor kirke og præstegård ligger side om side, har deres daglige gang i og omkring kirken, men dette er bestemt ikke tilfældet i de større sogne, typisk i byerne. Her bor præst og kirke ikke dør om dør, og her har præsterne ofte ikke deres daglige gang i og omkring kirken. De har meget ofte deres kontor i præsteboligen og denne ligger ikke lige op ad kirken.

I disse sogne er der ikke tale om, at præsterne har deres daglige gang i og omkring kirken, og der er derfor heller ikke tale om, at de, i disse sogne, uformelt varetager opgaven som daglig leder. Og da det er i disse sogne, at der er ansat "mange" kirkefunktionærer: kordegn(e), kirketjener(e), organister, korsangere, sogne-medhjælper m.fl., så er det her mangelen på synlig daglig ledelse har de mest negative konsekvenser, og her har Kirkeministeriet altså ingen konkrete forslag til hvordan man løser problemerne. Her har ministeriets altså ikke at hjælpe til med at forbedre det dårlige psykiske arbejdsmiljø.

Til gengæld fremgår det også af Kirkeministeriets kommentar, at der intet er til hinder for, at et menighedsråd uddelegerer den daglige ledelse til en kirkefunktionær. Så forstår jeg bare ikke, hvorfor denne mulighed ikke er medtaget i lovforslaget. Var denne mulighed med, så gav det jo de enkelte menighedsråd meget større valgfrihed ved løsningen af de ledelsesmæssige problemer. Jamen, hvorfor er denne mulighed ikke med?

Min konklusion på baggrund af ministeriets kommentar er, at dets forslag til løsning af det daglige ledelsesproblem, ved udelukkende at fokusere på enten kontaktpersonen eller på præsten som leder, ikke tager højde for de meget forskellige forhold, der er i de enkelte sogne landet over.

Endelig synes jeg, som ansat i folkekirken, selvfølgelig at det vil være meget utilfredsstillende, hvis Folketinget vedtager et lovforslag, som på det ledelsesmæssige område med stor sandsynlighed ikke vil bidrage til at løse problemerne. Det vil ikke mindst være ærgerligt, hvis lovforslaget vedtages i den snævre form det foreligger i dag, altså uden direkte at pege på en, i mange sogne, oplagt mulighed for løsning på de ledelsesmæssige problemer.

Med venlig hilsen



Jens Christensen
Kordegn